

POSTANOWIENIE

Dnia 10 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z wniosku I. L.
przy uczestnictwie M. L.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 10 października 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 27 września 2013 r., sygn. akt V Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) stwierdza, że każda ze stron ponosi koszty postępowania związane ze swoim w nim udziałem.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądowym, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagań przewidzianych przez art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko wtedy, gdy skarżący powoła i uzasadnieni istnienie przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania, a rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w tym przedmiocie jest konsekwencją oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o jakich jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Wnioskodawczyni wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z powołaniem się na jej oczywistą zasadność (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), wynikającą z naruszenia art. 31 § 1 i 2 pkt 1 i 2 k.r.o., art. 45 § 1 k.r.o., art. 567 § 1, art. 684, art. 686 i art. 688 w zw. z art. 567 § 3 i art. 618 k.p.c. Zdaniem wnioskodawczyni, o zarzucanej wadliwości orzeczenia zadecydowało wadliwe zakwalifikowanie środków wypłaconych z rachunków uczestnika w czasie trwania sprawy o rozwód z przeznaczeniem na spłatę kredytu jako nakładu na majątek wspólny, gdy tymczasem można było tak zakwalifikować najwyżej połowę tych środków oraz wadliwe uznanie, że uczestnik po stracie pracy mógł na własne potrzeby przeznaczyć aż 45.000 zł pochodzących ze zbycia w okresie faktycznej separacji małżonków ich wspólnych udziałów w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością. O wadliwości procesowej orzeczenia zadecydowało natomiast wadliwe ustalenie składu majątku wspólnego, nierozliczenie pożytków z wynajmu garażu i podwójne zaliczenie środków zgromadzonych na rachunku wnioskodawczyni na jej korzyść.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że uzasadnienie tej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wymaga powołania się na kwalifikowaną postać naruszenia zaskarżonym orzeczeniem przepisów prawa materialnego lub procesowego i przeprowadzania wywodu zmierzającego do jego wykazania. Oczywiście naruszenie ma miejsce wówczas, gdy jest ono widoczne *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby

wchodzenia w szczegóły czy dokonywania pogłębionej analizy tekstu wchodzących w grę przepisów i doszukiwania się ich znaczenia (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 24 stycznia 2011 r., IV CSK 485/10, nie publ. oraz z 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49). O przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania nie decyduje przy tym samo oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego przez sąd, który wydał zaskarżone orzeczenie, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Sam zarzut naruszenia (nawet oczywistego) określonego przepisu (przepisów) nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (por. orzecznictwo przytoczone w motywach postanowienia Sądu Najwyższego z 6 listopada 2012 r., III SK 16/12, nie publ.).

Zarzuty zgłoszone przez wnioskodawczynię w większości nawiązują do takich okoliczności faktycznych, które prezentowała ona przed Sądami *meriti*, a nie do tych, które zostały przyjęte za podstawę faktyczną rozstrzygnięcia. Tymczasem podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów (art. 398³ § 3 k.p.c.), a Sąd Najwyższy jest związany ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia (art. 398¹³ § 2 k.p.c.). W motywach orzeczeń Sądu drugiej instancji oraz Sądu pierwszej instancji, w zakresie, w jakim zostały zaaprobowane i przyjęte za własne przez Sąd drugiej instancji, można znaleźć stanowisko tych Sądów wobec wszystkich twierdzeń i zarzutów wnioskodawczynie wraz objaśnieniem przyczyn, które skłoniły te Sądy do dokonania konkretnych ustaleń i podjęcia zaskarżonego orzeczenia. Skonfrontowanie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uzasadnieniem zaskarżonego postanowienia nie usprawiedliwia tezy, że skarga kasacyjna wnioskodawczynie jest oczywiście uzasadniona.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. Rozstrzygając o kosztach postępowania, Sąd Najwyższy miał na uwadze brzmienie art. 520 § 1 k.p.c., ale i to, że uczestnik w odpowiedzi na skargę kasacyjną odniósł się do zarzutów skargi, nie zaś do wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania i jego uzasadnienia.